

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΜΙΑΣ ΦΙΛΑΡΕΣΚΗΣ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΗΣ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΤΟΝ ΕΚΛΕΙΣΑΝ Σ' ΈΝΑ ΣΙΔΕΡΕΝΙΟ ΚΛΟΥΒΙ!

Τό μυστηριώδες μοιραλοί στό νεκρικό θάλαμο. Τό θύμα της πριγκιπίσσης Ειρήνης Κουμινί. 'Ο νεκρές κερμωτής, που δέν ήξερε νά χρητησε τό μυστικό του. 'Η τρομερή έκδησης. Ή τρομερή έκδησης. Πέντε χρόνια θακμάνες ζωντανές.



τραγική, η ἀπίστευτη—μά καὶ ἀληθινή, ὡστό-
σο, σ' ὅλες τὶς λεπτομέρειές της—ἰστο-
ρία πού θά σας ἀφήγηθο με παρακά-
τω, ἀποτελεῖ μια τρανή ἀπόδειξη, ὅτι ἡ
ὑπερθρήνη φιλάρεσκαια μπορεῖ νά δ-
ηγήσῃ μια γινωνικα καί στήν παρ-
ημορφωτή ἀκόμα, ὅταν τήν υπόταξη σέ
βαθιμό νά μη μπορε πειά νά σκεφτή τί-
ποτ' ἄλλο, ἐκτός ἀπό την ωδοφάτις...

μονάκια, εκτινάσια την αιωνίρροπην της...
Μιά μέρα, στις άρχες τοῦ περασμένου αἰώνου, ή πριγκίπισσα Ειρήνη Ιωάννινα Κούμη, πέθανε από αποπληξία, ἐνώ πήγαινε στὸ Κρεμλίνο γιὰ νὰ χαρετικό τὸ διάδοχο τοῦ βρόβου, περαστικό τότε από τὴ Μόδανα. Τὸ πτῶ-

μετεφέρθη στό μέγαρθ της και τοποθετήθηκε στό μαρσάρινο φέρετρο, που χρημάτισε, τέσσαρες αιώνες τώρα, γιάτρευταν κρεβάτια στάσης. Το μετέφερθη στό μέγαρθ της πόλεως, διάφορο εύγενείς και μεγιστάνες ἀρχίσαν να ουγκετωνώνται στό μέγαρο, στήν αίθουσα τῶν ὑπόδοχων, ὅπου είχαν τοποθετήσει τὸ νεκροκρέβατον, γιά νά διώσουν τον τελευταίο ἀσπασμό στήν πεθαμένη, μια ἀπό τις μεγαλύτερες ἀρχίστισες τῆς Ρωσίας.

"Οταν έριδασε, τέσσαρες κυρίες άποφάσισαν νά ξενυχτίσουν κοντά στην νεκρή πρύγηποσα... Κατά τα μεσανύχτα όμως, δεν ήταν ήταν κυρίες αυτές θεμέναις έλογονάχες και σιωπήλες, γύρω από το φέρετρο, ζκουσαν ξαφνικά ένα σταραγκικό μοισούλι, γωριές νά μπορούν νά καταλάθουν ποιές θηριονογύμισες...

—Μήπως είνε ή ψυχή τῆς πριγκήπισσας; ρώτησε χαμηλόφωνα μιάς άπο τις κυρίες, κάνοντας τρομαγμένη τὸ σταυρό της.

—Μήπος ή πριγκήπισσα δέν πέθανε πράγματι και θουγάνει τώρα κάτω από τὸ σκέπασμα τοῦ φερέτρου; ρώτησε μιάς ἄλλης κυρίας.

Καὶ ἡ τέσσαρες γυναικὲς κυττάχτηκαν μὲ μά-
τια ὄρθανοιχτα ἀπὸ φόρο.

Μα δταν πρόσεξαι καλύτερα, κατάλαβαν ότι τό μοιρολίδι άκουγόταν από ένα μικρό δωμάτιο, που χρόνιες για μπουνουάρ στην πριγκήπισσα... Πλησίασαν έκει, τρομοκρατημένες άκομα, και δταν ήτανσαν κοντά στην πόρτα, άκουσαν μια φωνή πίσω από τόν τούγο;

—Πεινῶ!... Λυπηθῆτε με. ἐπί τέλους!... Εἰδεμή,
σκοτώστε με!... Δὲν μπορώ πειὰ νὰ ύποφέρω αύ-
τό τὸ μαρτύριο!...

Η τέσσαρες κυρίες ἔπειρεν τότε νὰ ειδοποιήσουν τοὺς δύορες, ποὺ καθύπουσαν σ' Ἑναὶ ἀλλοδωματίο. Στὴν ἀρχῇ ἐκεῖνοι δὲν πίστεψαν τις γυναικεῖς καὶ τὰ εἰρωνεύτηκαν μάλιστα γιὰ τὸν ἀκιντολόγητο δῦνα τους. Μᾶς δταν πληγίσασαν καὶ αὐτοῦ, σκωτσάδισμένοι, κοιτά στὴν πόρτα τοῦ μπουτούσιο. Διασκαπητικαν νὰ διατηρήσουσιν, δτι πραγματικά, ἔνας ἀνθρώπος θεογούσος πίσσω ὅποιος τὸν τοῖχο, δποιος διριστάνει διπλά στη βύρα... Φώναζαν διέσωσαν τοὺς πρηπέτες τοῦ μεγάρου, τοὺς διέσταξαν γιὰ νεκρώμασσον τὸν τοίχο μὲ αἴνεσ—καὶ, εφικτικά, ὅπισθικώρησαν δῆλοι μὲ μάτια ὀρθογνιούτα πρότιμοι..

Τό μέρος έκεινο του τούρου στα κέπαλα ήνα κρυψώνα, ήνα αρκετά εύδοχωσσο δινογια, στό διπόδι ύπηργε ήνα σιδερένιο κλουβί!... Και μέσα στό κλουβί αυτό θρισκόταν ήνας άλυσσοδεμένος δινθρωτός!...

Μά μπορούσε νὰ δύναιασθη ἄλιθρωπος αὐτὸ τὸ φάντασμα, αὐτὸς ὁ σκέλετός, ποὺ τὰ κόκκαλά του τὰ σκέπαζε μοναχα μιά στεγνή, κατακίτρινη ἐπίθεμαίδα;...

πεινάντων, κατατείρην εισοδημάτου....
Τόπος τῶν κεριών τύλωσε στὴν ἀρχῇ μὲτὸν τὸν βρυκόλακα· καὶ τὸν ἔκανε νόος πειθατή τὸ ματία του μὲ τὰ δύο τὸν χερία. "Οταν ὅμοις πρόσεξε, δῖ οἱ ἀνθρώποι ποὺ τὸν ἐθέλαντο μετά τοῦ περιέργεια, δὲν ἥθελαν νά τοῦ κάνουν κακό, τραύλισ- μενοι ἵκετευτική φωνήν:

Τόν Εθγαλαν έξω και του έλυσαν τις άλυσσοίδες. Μα δέν μπορούσε πειά να σταθή δρόμος από την άδυνταία, και μόλις τὸν δρόφαγον όποια τα χέρια τους, σωράστηκε στο πάτωμα σαν ψώνος δύγκος. Ήπο τα θολικά βλέμματα πού έροιχνε γύρω του. Βλέμματα χωρίς την παραμικρή λάμψη ζωής, δέν ήταν δύσκο



λο νὰ μαντεύσῃ κανείς, ότι τὸ λογικὸ αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἡ-
ταν σκοτισμένο... Οἱ εὐγενεῖς τὸν κύτταζαν κατόπληκτοι, χω-
ρίς νὰ ξέρουν τι νὰ θάλουν μὲ τὸ νοῦ τους...

Ἐσφνικά, τὸ φάντασμα ἄρχισε νὰ σπαρτάραν οτὸ πότωμα,
οὐρλιάζοντας:

— Βοήθεια! Μήν αφήστε την πριγκήπισσα νά μέ ξαναβάλη το κλουβί!... Σώστε με!... Γλυτώστε με από τα χέρια της!... Κάποιος από τους παριστάμενους, τὸν πληροφόρησε, ὅτι ἡ πριγκήπισσα εἶχε πεθάνει.

πράγματισσού είχε πεινέσαι.
—Είναι άλληεις αύτό; πώτησε ό σγυνωστος με φωνή που έ-
τρεψε από χαρά, ένων ξανθόγελο άρχιζε νά ζωγραφίζεται
στά ώχρα κειλή του. ένων μιά σπίθα ζωής άνασε υπάκιο
του. Θέέ μου!... άπηταν άλθινό αύτό!...

Στο μεταξύ, έφτασε ό καγκελλάριος, που τὸν είχε ειδοποιή-
σει ένας εύνεγκος.

Διέτασε νά μεταφέρουν τό γεκροζώνταν και νά τὸν ξαπλώσουν σ' ἔννια καθρόποδες βάθατά, νά τού δώσουν νά φάγη-και, υπέρ' ἀπό πολλούς κόπους, γιατί ὁ σύνθρωπος αὐτῶν είχε χάσει σχέδιον τη χρήση τῆς γλώσσας του και δὲν μπορούσε νά συγκεντρώσει εύκολα τις οικείεις του, κατώρθωσε νά μάθη τὴν ιστορία τῆς ζωῆς του.

πιστορία της όψης του...
„Οἱ ἀνθρώποι αὐτὸς λεγόταν Πέτρος Ζούμπωας καὶ εἶχε νευτηῆ θῆσιν χωρὶς ποὺ ὄντε στην πριγκιπισσα Εἰρήνη· Ἰ-
θανάσιον. „Ἐπειδὴ δύμας ἦταν, μόνο μικρὸ παῖδι, καγκετικός, καὶ
ψήλασθενος καὶ δὲν ἔκανε για δικαιείες δουλείες, ή πριγκίπισ-
σα, ή δούσια εἶχε νοιώνει ἀειβήητη συμπάθεια για αὐτόν, τὸν
πήρε στὸ μέγαρο της καὶ τὸν παρέθεσε στὰ χείρια τοῦ θελα-
μηπόλου της, γιὰ νά τοῦ μάθῃ κάποια τέγυν. „Υ-
στερὸς ἀπὸ λίγο καιροῦ, ὃ Ζούμπωας κατέρρευσε
γιγήν ένας πεπλέσιος κοινωνῆτης, τόσο ἐπέδειξιος

γητεί από επανεξούς, κοινωνίας, τους συντάκτους μαλιστά, δώστε ο δράχμαδαμητόλος τον ανέθεση την περιποίηση των μαλιστών της πονηρήτησσας.

Η μεγάλη αρτή κυρίας ήταν μιά γυναίκα κακή, μοχθηρή και φιλάρεσκη σ' αδύταστο βαθμό. Είχε περάσει πολλούς και τη δεύτερη χρονιά της. «Ωστόσο, έξακολουθωσες να έχην τη γνώμη, ότι ήταν ωραίας και έπικμητής. Καν περιωδός τόν περισσότερο καιούση της κλειστώντα στο μουσουνάρη της, άπασχολμένη αποκλειστικά με τόν καλλωπισμό της... Με ίδιαστρείρ διώνα προσοχή περιποίησε τόν μαλιά της—η μαλλών την περιφούντας! Γιατί ή γυναίκα αυτή σίγε τό διτύχημα—τομερό! Απάντησε γιατί ωριμάζεται—» τών πάση από μια δράσωστα πού την έκανε φαλακρή!...

“Οταν δὲ Σούμπωθ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα τοῦ ἐκουμενικοῦ πατρικίου, τὸ πολυκηπίστος, ἡ Εἰρήνη Ἰεράρχην μάνατζεράτηκε ιδία τοῖς μοιλογηγόν, διὸ δὲν εἶχε τρίχα στό κεφάλι της!

— Πρόσφετες διώμως, — τού εἶπε, — νά μη σου έσφυγε λειτί γι' αύτό! "Ολές η γυναίκες με ζηλεύουν γιά τά ρωπά μαλλιά μου..." "Αν μάθουν δητί είμαι φαλακρή και δητί ποφάρω περρούδικη, δηλαδή σαν άστρα... Κύπταξε, λούποιν, νά σώλαδες μοι αγάπη γιά τον έσωτό σου αυτό τό λιωστικό... γιατί, δηλούμενη σου!"

Ο Πέτρος όπωσδε σήφισε την κυρία του και στήν εύερνετίδάς του νά μη τη πέθει κανένας λέξι νά τή οισθαί Ελλεψι της. Μά την ένας νέος ἄμιστος καὶ ἐπιπλασίος. Τό ἐπαγγελματικό μυστικό ήταν πολὺ διάρροι καιρούς, η ποιγκήπισσα κοτάλειάς από μερικά εἰρωνικά μειδιάματα του Ζούσιππα, διτί δέν ἔκανε καλά νά τού ἐμπιστευθῇ ἔνα μυστικό τόσο σοβαρό, διτί δέν μπορούσε νά βασίζεται πειά στον κουματή της... Τί ἐπέτρεψε νά κάμη ή Εἰρήνη 'Ισανθίνη; Ή τόν διώκει; Μά ἑκεῖνος, γιατί νά τήν ἐκδηκηθῇ, θά φώναξε δεξιά και ἀσύρετα, πώς το κεφαλή της ποιγκηπίσσα, Κούμιν ήταν... γουλή!... "Αν γινόταν νυνοῦση στὸν κόσμο αὐτή η λεπιούμερια, η ποιγκήπισσα θ' απίκτονούσε από τήν ντροπή και τήν απελπούσια!"

Καὶ τότε, Η Εἰρήνη 'Ισανθίνη διέσει μιὰ ήρωική ἀπόφασι:

Θά ξέσφανίζε τον Ζουμπωθ από τὸν κόσμο, πρὶν προφτάσει ἐκεῖνος νὰ κοινολογήσῃ τὸ μυστικό!...
* * *

“Ενα πρωὶ, ὁ Πέτρος Ζουμπωθ, μόλις μπήκε στὸ μπουντουάρ τῆς πρηγκίπισσος γιὰ νᾶ...χτενίστη τὴν περπούκα τῆς, εἰδεὶ μὲ κατσάπλιε, δητί ήνας ἀπὸ τοὺς τοιχοὺς κήταν μαχίτος, σχηματιζόντας ἔνα εὐρύχωρο κρυψών. Καὶ μέσα στὸ δνοιγμα ἀντό,

OIKONOMIKH

~~180~~ 72 ~~10+9~~ ~~31-1~~ ~~46~~ 7
~~6423~~ 258 25 39
~~32~~ 29 22
Final 106

ΕΩΗΜΕΔΙΣ

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

—ΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΕΞΟΔΑ ΤΩΝ Τ.Τ.Τ.

Κατά τό οικονομικόν έτος 1932-33, δηλαδή από 1ης Απριλίου 1932 μέχρι 31 Μαρτίου 1933, σι εισπράξεις τών διαφόρων υπηρεσιών τών Τ.Τ.Τ. δήλωθον είς τά έξης ποσά:

- 1) Ταχυδρομική Οπηρεσία δρ. 147.695.899
 2) Τηλεγραφική > > 112.561.118
 3) Τηλεφωνική > - > 24.178.416

Τὸ ὅλον δρ. 284.435.434

Τὸ ποσὸν αὐτὸν εἶναι μεγαλείτερο ἀπὸ τὸν περασμένο χρόνο κατὰ 35.590. 387.

Τά έξιαρα, έξι άλλου, άνηλθον εις τα έξις ποσά:
 "Έτος 1932-33" "Έτος 1931-32"

δρ. 338.858.180 347.145.521
Δηλοθή κατά το έτος 1932-33 είχαμε αύξησην των εισποσά-
ξεων κατά 35.590.387 και περιορισμό των έξδων κατά 3.756.
340. Δηλοθή οικονομικήν καλύτερουν ήν συνολικά 44.346.727
δοχ. Παρ' άλλη έννοια την πουσδράσιαν αύτην θεωτίων. Τα έξδο-
την ύπηρεσίας αύτης, που πρέπει νά ξεπέτασται και νά έλεγ-
χεται μέ αυθηρη οικονομική και έμπορικη βάσασιν, είναι άνω
τερας όπο τά έσδοσιν κατά 92.200.000. Συμβαίνει δέ αύτο, διότι
ή λειτουργία της ύπηρεσίας αύτης είναι άνιοκονομική και ά-
συμφορος. Γιά τα λόγια αυτών, το ζήτημα πρέπει νο μελέ-
τηθή από της πλευράς της έμπορικης άργανωσεων της ύπηρε-
σίας, σε τρόπον ώστε, ναι μὲν νά μην αφήνη κέρδη, άλλα νο
μη παρουσιάζει και έλλειμματα και μαλιστα τόσο μεγάλα κά-
θε χρόνο.

—ΟΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ

Οι όργανοισι διφαλείας κατά τού γήρατος και τῶν ἀτυχημάτων ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων πού ἔχουν ίδρυθη στὴν Ἑλλάδα, διάνεγονται εἰς 55. Τὰ κεφάλαια δὲ ποὺ ἔχουν συγκεντρώσεις ἀνέργωνται εἰς 2.360 ἑκατομμύρια δραχμῶν, καὶ ὁ ἀριθμός τῶν

Digitized by srujanika@gmail.com

—Τί είνε αύτό, εύγενεστάτη! ρώτησε τὴν κυρία του.
—Τὸ καινούργιο σου δωμάτιο! τοῦ ἀποκριθήκε ή Εἰρήνη·

Θασόθινα, ἔμπτα γρήγορα μέσα!...
Οὐ νεαρός κομικάς κατάλαβε τί τὸν περίμενε καὶ ἔκανεν φύμην. Μάτι πριγκήπισσας ἀπράπει ἔνα μαστίγιο καὶ ὅργισεν τὸν χτυπάντα μὲν λύσσασ τὸ πρόσωπον. Οὐ ζούμπαρχ εἴπεν κατανῆς, σκεπάζοντας τὸ κεφάλι του μὲ τὰ δύο γέραια του, μᾶς ἀπόφυγη τὰ χτυπήματα. Τέλος, ἡ Εἰρήνη, Ἰθασίδην ἀπράπει ὅπο τὸ γιακά τὸν λεπτοκαμιώνεν νεο καὶ τὸν ἔσυρε διά τὴν θέσσας μέσα στὸ κλουθῖ. «Υστέρα, τοῦ ἔδεσσε τὰ πόδια καὶ τα κέρια μὲ χοντρές ἀλυσσαίδες καὶ, πατῶντας ἔνα κουιπι. Ἐκλέψει τὸ διανογμα μ' ἔνα κινητὸ μέρος τού τοίχου! Εἶχε θάψει ζωτικό τὸ μόνον ἄνθρωπο ποὺ ἦξερε, ὅτι τὰ μαλλιά της, ποὺ ταζίζεισαν ὅλες ἡ γυναικες, δέν ἥσαν τίποτ' ἀλλο παρά μισ περούκα!..

...Πέιντε όλόκληρα χρόνια έμεινε ο Πέτρος Ζούνιπω αλύσσα δεμένος στο κλουβί του! Στο διάστημα αυτό, δὲν έπαιψε τη περιποίησή του δύο φορές τη μέρα την περούκα της κυρίας του. Η πριγκήπισσα τόν έγγαγες για λίγη ώρα από το κλουβί του το πετώδες ένα κομμάτι φωμί και, θανά τέλεινος διόρθωσε τη μαλλιά της, τον ξαναλείψει στον τάφο του. Χωρίς νά συγκινεί από τις παρακλήσεις του νέου νά του χαρίση την έξιευθερία του, χωρίς νά αισθανται την μεγάς συνειδήσεως, έπειδη έκανε μια πασχαλάρι κάτιν την πασθιάσκωθή, νά μεταβληθή σε ζωντανό σκλητό!... Κατά αν τη πριγκήπισσα δέν πεθάνει, δό κομματής δέξιοκλουσθύσεις να μένην κλεισμένες στο κλουβί του!

Αυτή είναι η ιστορία του Ζούνιπω, δύος την άσφυγηθήκε

Ο δυστυχομένος ή νέος ή ζήζει πολύ καρό μετά τήν επιτυχία της παραγωγής του. Τό δογματικό του είχε θολώσει πειά. Λέν μπορούσε από την έξαντη, σύτε τάχιστα την χέρια του νά πισκώνει, σύτε και τα πόδια του νά κουνήσουν... Σε ήλικια είκοσι έζηι μονάχα γνωρίων. τάκια λαλιά την ήσαν κάτασπρα τό προσώπου του ρυθιδωμένου σάν ύερού έθοδομηντά έπιναν... Ήμα πρωι, τόν δριγκανέ νεκρό στό κρεβάτι του, ιεπί μάτια δρθάνοιτα από την άγνωστια, σάν ύερον δάντικρυζε καπέ πεθαίνουσας άκομα τό φάσμα της πριγκηπίσσας Κούδιμι!...

ἀσφαλισμένων ὑπερβαίνει τός 260.000 ἐργαζομένων. Πρέπει νὰ προστεθῇ ὅμως σχετικός, ὅτι ὁ θεατὸς τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων δένει εἶναι στὸν τόπο μας ἀνεπυγμένος, ὅσο στὴν Ἐύρηπι. "Οταν συνεπῶς λάβει τὴν πρέπουσαν ἀνάπτυξιν, οἱ ἀριθμοὶ αὐτοῦ θὰ ἔξπλασασισθῶν τουλάχιστον. Ἐκτὸς αὐτοῦ ὅμως, ὑπάρχουν καὶ ἄλλα σπουδαῖα τροπά, εἰς τὰ ζητήματα, τὰ ὅποια ήταν ἔξετασμενα ἐν καιρῷ.

—ΤΙ ΣΗΜΑΣΙΑΝ ΕΧΟΥΝ Η ΡΑΤΣΕΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ ΜΑΣ

Μαθαίνουμε μὲ εὐχαριστησὶ, ὅτι προσδευτικοὶ κτηνοτρόφοι μας μετέφερον ἀπὸ τὴ Γαλλία ἐκλεκτὲς ὥρτες πράσταν· «εμπύρος», τὰ δόται διεσταρώθησαν μὲ Ἑλληνικὲς καλές ῥάσεις καὶ ἔχγαλαν καινούργια ράστα ποιεῖσθαι κρουαζὲ (στοιξέ).

Ἡ ράστα αὐτῆ· ἐκτὸς τοῦ ὅτι δίδει μεγαλείτερα κατὰ βάρος ἀρνιά, ἔχει καὶ τὸ σπουδαιότερον πλεονέκτημα νά, ἀπόδιδει μαλλιά· ἐξαιρετικῶν καλής ποιεῖσθαι, καὶ ποσθῆτος ἡ οὐρανοπλάσιας ἀπὸ ἔκβιντην ποὺ ἀπόδιδον· ή Ἑλληνικὲς ράστες τῶν ποιεῖσθαι.

“Η σέξια τού μας απλίκιο αύτού, ο πόσιον είνε καταλληλότατον διά τα υνωνικεία διάλλα πρό τα παύτω τα ἀνθρώπικά δύναμισατα, σή τη διειθήνη ἄγορά είνε 2 ½ φορές ἀνώνερη ἀπό την ἡδεία τοῦ σημερινού ἐλληνικού ἔριου. “Ολα τὰ κράτη ἐφρόντισαν γιατὶ τὴν κατεύθεων τῆς παραγωγῆς τῶν. “Αν καὶ τὸ δικό μας ἀκούσει τούς πρωτόπορους κτηνοτρόφους μας, ὅστε νὰ ἀναπτυχθεῖ καὶ ἔων ἡ ράστα αὐτῆς τῶν κρουαζέ, τότε ή αὔξησις τοῦ ἔθνικοῦ μας εἰσοδήματος θὰ φέρει τὰ 700 – 800.000.000 τὸ χρόνο, θὰ λυθῇ ἔνα σπουδογένη ζῆτημα τοῦ τόπου καὶ θὰ ἀποκτήσουμε καὶ συγειτική ἑπάκεισις σε κρέας. Εἰς τὰ ἀντέρω πρέπει νὰ προστεθῇ ἀκόμη, ὅτι η παραγωγὴ τοῦ μαλλιοῦ θὰ είναι τόση μεγάλη ἀπό τη ράστα αὐτῆς, ἡ οποία εύτυχως ἐνεκλαπάτισθε στὸν τόπο μας, ὅστε προθέτει, ὅτι θὰ γίνεται καὶ ἔξαγωγή 2 – 3 ἑκατομμύρια δικάδες τὸ χρόνο. ἐφ' ὅσον ή ἀνάγκες μας δὲν ὑπερβαίνουν τα 7.000.000 δικάδες, η δὲ παραγωγὴ μας θὰ ἔφθιμε τα 9 – 10 ἑκατομμύρια δικάδες.

Η ΕΦΕΤΕΙΝΗ ΣΠΟΡΑ ΤΟΥ ΣΙΤΟΥ

Πέρυσι είχον σπασθή μὲ σίτον περὶ τὰ 6.900.000 στρέμματα. Έφέτος, σύμφωνα μὲ τὰ συγκεντρωθέντα στοιχεῖα στὸ ὑπουργεῖο τῆς Γεωργίας, ἡ ἐκταῖς σύτη ὑδρῆσθι εἰς 8.100.000 στρέμματα. Τὸ πάσχαγμα εἶναι σπουδαῖο. Τὸ σιθαρώτερο δῦμα εἶναι, δῆτα ὅλος ὁ στόπος ποὺ διετέθη ἐστέος νικᾶ τὴν σταράν διὸ ἀπολυμάνεσθαι, σὲ τρόπον ὥστε νὰ ἀποσυνθέθων ἡ ἀρρώστησης τοῦ σιταριοῦ. Ἐπομένως, πρέπει νὰ περιέλθουμε καὶ γιὰ τοὺς δύο αὐτοὺς λόγους αὐξησοὶ τὴς παραγωγῆς μας. Τώρα, ἀν οἱ γεωργοὶ μας εἴχαν τὴν φρόντην νὰ συμμαρφωθούν καὶ μὲ τὰς ὑποδείξεις τῶν γεωπόνων τοῦ κράτους, ὥστε σε κάθε δρέπον, πεδινό, ἔηρόδι καὶ υγρὸν νὰ σπείρουν ἑκείνη τὴν ποικιλία πού δεχεταὶ καὶ ἀνταπόσυσθε καλύτερα κάθε ἔδαφος, ἡ νίκη των θάντων πλήρης καὶ τὰ θυλάκιά των πιὸ πλήρη. Πάντως, πρέπει να ἔχουμε ὑπουργού ἔως ὃστοι οἱ γεωργοὶ μας ἀποκτήσουν τὴν ἐμπιστοσύνη ποὺ πρέπει νὰ ἔχουν στάξ ὑποδείξεις τοῦ κράτους καὶ συμμαρφωθούν σχετικῶς, ἐπὶ τέλους, πρῶτα γιὰ τὸ δικό τους τέκαδο καὶ ὑστερα γιὰ τὸ καδό τῆς λοιπῆς κοινωνίας.

ΕΛΛΑΣ ΟΛΟΓΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΓΑΙΩΝ

Τότε θά άναπτυχθή δύο χρείαζεται ο τόπος και δύο πρέπει ή γεωργία μας, 1) δταν θά μάθη κάθε γεωργός νά σπείση τό θυτό που μπορει έπωφελώς νά άναπτυξη τό χωράφι του, άφοι προηγουμένως έξετασε στό έδαφολογικό χημειο τό χώμα του και 2) δταν τό κράτος ίδιύσει άπο νέα έδαφολογικό χημειο, τουλάχιστον στήν πρωτεύουσα κάθε νομού, άπτι νά έχη ένα μονι μ στην πρωτεύουσα τού κράτους, δταν κάθε γεωργός νά έχη την εύκαιρια νά μεταφέρη και έξετασε έκει τό χώμα τού χωραφιών του και ταυτοχρόνως νά πληρωφορήσαι άπο τήν άνηπρεσία αυτή του κράτους ποια είδη άναπτυξανσιανά την πόλη του.

Είναι τόσο πουδαίως ότι δόλοι έχθροι έπειτα
τῶν ὅποιών δὲν μπορεῖ νά παλαιώσῃ το γεωγός,
ὅπως αἱ διαιμενεὶς ἀτιασφαρικαὶ συνθῆ-
και καὶ ή φτώχειος τούς ἐδάφους, δόστε ή ἀ-
μάρτια πρέπει· καὶ μπορεῖ νά καταπολε-
μηθῇ.

ТО «МПОУКЕТО»

ἔχει τὴν πρώτη χυκλοφορία
ἐξ ὅλων τῶν Ἀθηναϊκῶν πε-
ριοδικῶν, ἐθεομαρτικίων κλπ.